

Az elektronikus kereskedelemről szóló 2001. évi CVIII. törvény

Az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény

Az információs technológia napjainkban tapasztalható robbanásszerű előrehaladása drámai módon átalakítja a korábbi társadalmi és gazdasági érintkezési formákat. E fejlődés egyik eredménye az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különféle üzleti, kereskedelmi tranzakciók elektronikus adatátvitellel történő lebonyolításának (elektronikus kereskedelem), valamint egyéb szolgáltatások elektronikus úton való közvetítésének elterjedése. Éppen ezért meg kellett teremteni az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások biztos jogi hátterét annak érdekében, hogy a beléjük vetett bizalom megszilárdulhasson, és így az általuk kínált gazdasági és társadalmi előnyök kiaknázhatóak legyenek. A 2001. december 24-én kihirdetett – az évek alatt kétszer módosított, – az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény (a továbbiakban: Ektv.) e cél elérését szolgálja.

A törvény mindenképpen előtt meghatározza azokat a legfontosabb fogalmakat (pl. információs társadalommal összefüggő, illetve elektronikus kereskedelmi szolgáltatás, szolgáltató, elektronikus hirdetés), amelyekre a szabályozás épít. Ezután az Ektv. rögzíti, hogy önmagában az ún. „információs társadalommal összefüggő szolgáltatás” nyújtásának megkezdéséhez, illetve folytatásához – kisebb kivételektől eltekintve – előzetes (pl. hatósági) engedély nem szükséges.

A törvény rendelkezik többek között:

- a szolgáltatók adatszolgáltatási kötelezettségéről, annak érdekében, hogy a szolgáltatók megismerhetők és utolérhetők legyenek a fogyasztók számára;
- az elektronikus úton kötött szerződésekre vonatkozó – az elektronikus jelleg miatt indokolt – speciális szabályokról;
- a személyes adatok kezeléséről, az adatvédelmi rendelkezésekről; valamint
- egyes speciális szolgáltatásokra vonatkozó fogyasztóvédelmi szabályokról.
- a törvény részletesen nevesíti a szolgáltatók jogsértő tartalmú információval másnak okozott jogsérelemért, kárért való felelősségének szabályait, ideértve a szerződési jogi, védjegyjogi stb. jogsérelem orvoslására vonatkozó speciális, ún. értesítési-eltávolítási eljárás szabályait is.

Az Ektv. lényeges része az elektronikus hirdetésekre vonatkozó rendelkezések, amelyek az általános reklámszabályok mellett – figyelemmel az elektronikus út egyedi jellemzőire – kimerítően rendezik az ilyen hirdetések közzétételének, küldésének kérdéseit.

Az Ektv. egyik legfontosabb törekvése, hogy a rendelkezések gyakorlati megvalósulása, vagyis a szabályok követése a lehető legmesszemenbbekig érvényesüljön. Ezért a törvény a szabályozás betartatása, a jogsértések hatékony kivizsgálása és szankcionálása érdekében egy jól strukturált, az ügytípusok szerint differenciált intézményi rendszer kereteit rögzíti, amelynek legfontosabb szereplői a fogyasztóvédelmi felügyelőségek, valamint a Nemzeti Hírközlési Hatóság.

[A törvény mai napon hatályos változata itt érhető el.](#)